

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA:

Nagy u. - utca Jóna-ház, 1704. sz. alatt.

Idő intéendő a lap szellemi részét illető minden közlemény. Kéziratok a levelek vissza nem adataknak. Bőrszerűen levelek csak ismert közkeletű fogadtatnak el.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Helyben hához hordva vagy vidékre postán küldve:

Egész évre 10 frt. — Félévre 5 frt. — Negyedévre 2 frt 50 kr. — Egy óra 1 frt.

HIRDETÉSI DÍJ:

Öt-hasas poltör egy sorral bejuttatásért 5 kr. — Helyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr. — Nyitólír 4 hasas poltörrel 20 kr.

KIADÓ-HIVATAL:

Kutasi Imre könyvnyomdája. Főplaccz. Sz. Nagy Károly-ház.

Idő küldendő a lap anyagi részét illető minden közlemény nygmit az előfizetési pénzek, a kiadás körüli panaszok és ahirdetmények.

Budapest, aug. 24.

n. — Román izgatással, román betöréssel s legújabbán orosz izgatással hevítik olvasóik képzeletét az ellenzéki lapok.

Hát hiszen a közélet mezéjén történeteket figyelemmel kísérni, a haza, a nemzet érdekeit megóvni s az azt fenyegető veszedelemeket fölemelt szavával lehetőleg megelőzni a sajtó feladata és kötelessége. A sajtó az órálló, mely hivatva van vizsgálni a láthatár s megkonditni a jelző harangot, ha veszélyrejtő felhők vannak felvonulóban.

Hanem elcsapni való ór az, a ki veszély hiányában is lármát kiált, a ki tiz nem léteben is meghuzza a veszélyharangot, mert evvel csak hiábavaló aggodalmat kelt s a látma oktalansága kiülvén, a közönséget aggálytalanná teszi igazi komoly veszedelem esetére is.

A mi ellenzéki sajtónk épen ily okatlan könnyelmű örködőnek bizonyítja magát a legutóbbi allarm-hírek alkalmából. A bizonytalan forrású, czélzatosan nagyított híreket politikai tényekké fujta föl s azokat úgy állította a közönség elé, mint a melyek egyenes elmulhatlan következményei lennének a mi keleti politikánknak. Azt állítják, hogy ha 1876-ban Oroszországgal békén nem maradtunk volna, ha Törökország integritása mellett fegyverbe szállottunk volna, akkor most még csak nem is hallanánk román és orosz izgatásról.

Pedig hát, ha teljes mértékben igazak is a hírek, ha csakugyan volt is észlelhető izgatás a románok közt, ha a dakoromán hírlapok, könyvek, valamint az állítólagos nemzetiségi ügynök mozgalma tény lenne is, ha Ignatieff csakugyan ki is terjesztette volna Magyarországra propaganda-csináló működését, mindez még a legtávolabbi sem bizonyítja, hogy e hírekkel folytatott keleti politikánk okozati összefüggésben volna. Mert mindezek egyáltalán nem új dolgok. Sőt azt lehet állítani a közelebbi évek története ismereténél alapján, hogy azok régebben sokkal nagyobb mértékben fordultak elő. A románok közötti dakoromán tüzelmek

már harmincz éves dolgok, és a hatvanas, sőt hetvenes években sokkal erősebbek voltak, mint jelenleg. Ha tehát ez izgatás máskor is, különösen a török-orosz háború előtt is előfordult, akkor keletkezését nem lehet összefüggésbe hozni keleti politikánkkal. S ha a román izgatásokat nem lehet sem igazolni, sem magyarázni monarchiánk külpolitikájá ellen, s ha másrészt a Tiszakormány nemzetiségi politikájá eddig osztatlan tetszéssel találkozott még a szélsőbal részéről is; akkor egyáltalán nem helyes s szembeszökő taktika-hiba azokból ellenzéki fegyvert csinálni, mert e fegyver tompa volna nagyon is látható s a kormánynak mitsem árt.

De igenis árthatnak az ily híresztelések a közönségnek, melyet azok nyugtalanságba ejtenek s másrészt csak az izgatók malmára hajtják a vizet, mert őket félelmes színben tüntetik fel, s vannak időpontok, mikor a félelem egyuttal megijedés is lehet. Valamint a dakoromán, ugy az orosz izgatásokkal szemben is leghelyesebb azt tenni, mit a kormány tett: nyomon haladni s ha aztán nyomra akadunk, akár bent, akár kint, akkor kell akár bent, akár kint erélyesen föllépni, a megfelelő eszközökkel. Zajt csapással, idő előtti lármával csak a közönséget rémitjük, míg másrészt a kormányzat megelőző óvó működését megnehezítjük. Mert régi közmondás már az, hogy dobbal nehéz verebet fogni!

Felszólalásunknak az a veleje. Ne hunyjunk szemet semmiféle izgatással szemben, de ne iparkodjunk azokból pártfegyvert csinálni, mert avval meg lehet országos érdekét sértünk. A Tiszakormány elfogulatlan erélyes nemzetiségi politikájá eddig sikeres volt, nincs semmi okunk, hogy a mellett nemzeti érdekeinket féltjük. Az ily hasonlatlan látma csak ijedezőknek tüntet föl bennünket s e látszat tekintélyünknek árt s csak ellenségeink szárvát növeli.

— A Miskolcz környékén tartandó nagy öszi hadgyakorlatok alkalmával a legtöbb külföldi képviselve lesz több magasabb rangú katonatiszt által, kik Bécsből kü-

— Hát akkor szalaszson el valakit Anitaért. Elve vagy halva hozassa ide.

— Nincs már rá idő. Három negyedóra múlva kezdődik a babajelenet s Anita a Madeleine mellett lakik.

— Az igazgató is kezdett a helyzet komolyságának tudatára jónni. Ő is vesztett hideg vérből.

— Irz az az Anita?
— Nem, komornája jött jelenteni.
— S elment már az a komorna?
— Nem; meghagytam neki, hogy várjon.
— Hivassa ide.

Bejött. Nem volt szép, de jó természetű, magas, könnyed, felvetett ajku, gamin arcu, piszecske volt; világos szeméből a vidámság sugárzott s egyáltalán nem látszott ijednek. Ötöztve is jól volt. Anita kisasszony nagyon elegáns kisasszony volt; ruhái és kalapjai egész java korukban kerültek komorna kézre. — Az igazgató vállatja alá fogta a komornát.

— Urnöje beteg?
— Beteg uram, nagyon beteg.
— S ezt az előadás közepén tudatja velünk.

— Nem tudhatta előbb igazgató ur; asszonyom el akart jóni. Megebédelt volt...
— A café Anglus-ben ugy-e?
— Nem uram, hanem otthon, egyedül, nyugodtan. Vagy három negyedórával ezelőtt asszonyom megindult le a lépcsőn. Kocsija várt reá. Bezállás közben a házmaster egy levelet adt neki, ő elolvassa és rosszul lesz, idegántalmat előveszik. Az a levél valami nagy kellemetlenséget tudatott vele. Az én asszonyomat gyakran érik nagy kellemetlenségek... Ertem jönnek; én négy lépcsőt ugorva szaladok le, s ott találom asszonyomat földön henteregve,

lön udvari jvonattal szeptember 10-én fognak elindulni s szeptember 11-én délelőtti 9 órakor fognak Miskolczra érkezni. E katonai személyek legnagyobb része Szerencsen fog elszállásoltatni.

— A magyar kormány tevékenységéről és programjáról a párisi „Journal des Debats” hosszabb budapesti levelet közöl. A levél írója elmondja, hogy a kormány épen nem pihen a választások adta babérain, mert igen jól tudja, hogy még sokat kell tennie arra nézve, hogy szent István birodalmát oly állapotba helyezze, mely megfelel a modern szellemnek s a civilizatio folytonos haladásának. Az erély, melyet más, szintén nem kevésbé fontos reformok keresztülvittek, biztosítékul szolgál arra nézve, miut fog végrehajtatni a közigazgatási reform azon nagy munkája, melyhez a Tisza-kormány nevét fűzni akarja s mely a pénzügyi kérdés mellett fő foglalkozása leend az új parlamentnek.

A cikkirő utal a magyar kormány és törvényhozás codificationalis alkotására (kereskedelmi törvény, büntetőtörvény stb.) s mindezekből azon biztos reményt meríti, hogy a közigazgatási reform nagy műve is szerencsésen végre fog hajtatni e kormány a tátt.

Kitüntetések a debreczeni iparműkiállításán.

I. CSOPORT.

Arany érmét nyertek:

a következő segédek és tanoncok, kik műveik által szakmabeli képzettség, művelést, kiváló szorgalmat és ügyességet tanusítottak: Estók Károly Nyiregyháza, Bereczky Károly Szent-Juhász Péter Szathmár, Vecsey Lajos Szent-Koller János Kolozsvár, Lackmüller József Kolozsvár, Lindenfeld József, Debreczen, Reinhardt József Debreczen, Mogyorósi Arthur, Salamon Kálmán Székelykeresztúr, Farnetzszeti tanműhely R. Szombat, ifj. Boros Sándor Debreczen, Schubert Károly Zsuzsok, Agoston István, Klein Mór Kolozsvár, Hajdu Gergely Székeshelyvár, Haselmayer Lipót Debreczen, ifj. Thannoffer Antal Debreczen, Szél János Szoborzin, Hutter Béla Debreczen.

Kis arany:

Papp István Kolozsvár, Dausek István B-Gyarmat, ifj. Tóth Sándor Debreczen, Tóth Gyula Debreczen. Scribai Károly Debreczen, Demjén Ágoston Kolozsvár, Rosenberg Samuel Nagy-Károly, Dávid Péter Kolozsvár.

Ezüstérmét:

azon segédek és tanoncok munkái, kik a már fentebb említett kellek közül magukban hármat egyesítettek: — Havlicsek Ferenc Debreczen, Császár Ignác Sz.-Fehérvár, ifj. Fuszter Imre Sz.-Fehérvár, Heszte. ényi Lajos Debreczen, Kiss János Szeged, Kazai József

— Azt azt... a végsőt. Tudom a szerepet, s azt hiszem, nem vallok vele szegény. Nem oly nagy dolog az a játék. Hisz én reggeltől estig nem teszek egyebet, mint játszom. „Ah uram! asszonyom nincs itthon! — Hogy fogja sajnálni, ha megtudja, hogy távolléte alatt ön itt járt. Oh uram! asszonyom mindig úgy örül, ha uraságod itt van!” — S az egészben egy szó sem igaz! Nem valósgos színjáték-e ez?

— Az igaz, de itt tánc is van.
— A táncot illetőleg ne aggódjanak, a miatt nem jövők zavarba... A négyes sikeréért jót állok. A dal az már más kérdés. Az sokkal nehezebb, de ugy csak megbirkózom vele, mint asszonyom. Mert asszonyom szép nő, azonban én háromszor láttam e szerepben, s mindig úgy találtam, hogy majd bele-sült. Egyébiránt, ha akarják, azt a dalt elpróbálhatom?

S azon helyt merészen, de kedvesen el-énekelte urnője dalát.
— Vigye, szólt az igazgató a rendezőnek s énekeltesse el vele urnője szerepét.
— A dal sikerült neki, szólt a rendező, de az az ördög adta jelmez! Belé fog-e férni abba a jelmezbe? Az ön urnője oly karcsú!
— Hát én nem? felelt.

S egyetlen kedves mozdulattal az előszobai Phryné levette a téli felöltőjét s megmutatta valódi darázs természetét.
— Ne féljen, fölmegy én rá az a ruha. Egyszer, mikor asszonyom nem volt otthon, meg is próbáltam, hogy lássam, hogy állna rajtam. S nem állt rosszul. Arca szebb nálam asszonyom, de egyebekben bizony nem! Ő maga is sokszor mondta: „oh Rosalie, ha énnekem oly természetem volna, mint neked!” Jól.

— Most az egyszer kétszáz frankjába kerülnek.
— És szerepébe?
— És a szerepébe... Mondja meg neki, hogy ezt izenem.

— Megyek uram, ajánlom magamat.
S a szobaleány pár lépést tett, hogy távozik, de aztán megállt s visszafordult:
— Istenem, uram, szót, tudom, hogy vakmerőség, a mit mondok, de látom, hogy önök zavarban vannak s az önök érdekeiben... meg asszonyom érdekeiben... azt hiszem szabad szólnom. Én tudom asszonyom szerepét.
— Tuója!
— Tudom; asszonyom gyakran ismételte velem otthon... Én adtam neki... hogyan is hívják?
— A „végsőt.”

B-Gyula, Komán Mihály B-Gyarmat, Jász György Debreczen, Bunbera András Debreczen Herman Gyula Kolozsvár, Csapó Ferenc Debreczen, Hegedűs Ferenc Kolozsvár, Albert Mózes Kolozsvár, Pernitz Antal Kolozsvár, Mócsai István Kolozsvár, Józsa Benjámin Kolozsvár, Papp Gyula Debreczen, Akkesman Albert Kolozsvár, Dithmár Károly Sz.-Fehérvár, Ckamatta Mór N.-Várad, Bastós Lajos Budapest, Tóth Mihály Debreczen. Sándor János Szentcs, Domonkos Gyula Budapest, Horváth Ferenc B-Gyarmat, Kuna János Miskolcz, Schligel Ferenc Budapest, Berger József Debreczen, Szakai Gyula M.-Szaika, Zombori József Debreczen, Szabó Kálmán Debreczen, Rogenbacher József Debreczen, Szilvássy József Debreczen, Andrasóvszki Danó Losoncz Boruzs Imre Debreczen, Benkő Ferenc Veszprém, Hibján Samuel Budapest, Szikora János Budapest, Pauliner Károly M.-Sziget, Tsumitta Rezső Debreczen, Schaffer Janos Miskolcz, Berczei Antal Szentcs, Trifp Andor Veszprém Schuller Vilmos Kolozsvár, Balogh Mihály N.-Várad, Fehér András Szathmár, Kiss Marton H.-Böszörmény, Szabó Imre H.-Böszörmény, Nemetskay Pál B-Gyarmat, Elgetz Rudolf Kolozsvár, Varadi Ferenc Debreczen, Vengrini Károly B-Gyarmat, Varga Lajos Debreczen, Lehoczky Samuel Veszprém, Verebiyi János, Debreczen, Szilágyi Mihály Debreczen, Stefka János B-Gyarmat, Maraz József Sz.-Fehérvár. Gergely József Gy.-Fehérvár, Moáz Pál Nyiregyháza, Rozenstein Jakab Szathmár, Kótay János Kolozsvár, Orén Mátyás Debreczen, Murakozó Kálmán Debreczen, Ferenczy Istvan Debreczen, Sánta István Debreczen, Placsek Ferenc Debreczen, Borbély János Debreczen, Kriván Gergely, H.-M.-Vasarhely, Misovics József Debreczen, Kubát József Debreczen, Koncz József Debreczen, Turgucz Mihály B-Gyula, Bauer Vilmos Kolozsvár, Szigarovic Konrad Dodolin, Szigarovic Károly Debreczen Szilágyi János Debreczen, Ejszik Antal Debreczen, Gréf Mihály Debreczen, Hubay Kálmán Debreczen, Lennér Károly Debreczen, Molnar Ferenc Kolozsvár, Baranyi György Debreczen Schulnic Károly Debreczen, Dulia M. Lajos Debreczen, Halicska András Debreczen, Kirbós József Debreczen, Zengerer Mihály Debreczen, Lang Miksa Veszprém, Kiss János N.-Várad, Roupka József Debreczen, Szilágyi János Debreczen, Szabo Istvan Kálcossa, Nostri Lajos Debreczen, Berecz János Szathmár, Gathi Lajos Debreczen, Kovacs Mihály Debreczen, Szikszay Kálmán, Bogdán Antal Debreczen.

Kis ezüst:

Papp Károly Debreczen, ifj. Lálaly József Debreczenben, Csikos Antal Kolozsvár, Horváth Ignác B Gyarmat, Molnár Imre Debreczenben, Tauszik Henrik Miskolcz, Csiba Antal Somorlya, Halyek Antal N.-Várad, Németi István Debreczen, Kiss József T. Fűred, Pataky Vincze Esztergom, Stagner Flórián Bpest, Dávid István Debreczen, Boborszky Lajos Deb-

A „Debreczeni Ellenőr” tárcaja.

Színésznők és szobalányok.

— Párisi tárca. —

(Vége.)

E kis színház igazgatója jó barátom volt; egy este kilenc óra felé, kedélyesen csevegünk kettőcskén a kandalló mellett, mikor egyszerre az ajtó — az igazgatói hivatal ajtaja hevesen föl pattant. A rendező volt. Magából, színéből kikelve jött be. Azt jelentette, hogy — én bizony elfelejtettem azon negyedrendű, nagyon negyedrendű színésznő nevét, de hát nevezük pl. Anita-nak — tehát azt jelentette, hogy Anita kisasszony épen most tudatta vele, hogy ez este lehetetlen színpadra lépnie.

Anita kisasszony a négy baba körül volt az egyik, a rózsaszín-baba. A szerep nem volt fontos, de előgre is szerep volt. Vagy tíz vég-szóra kellett felélnie, egy dalt énekelnie s a híres négyesben táncolni. A rendező elvesztette fejét. Az igazgató megörizte hidegvérét: — Lássuk csak! Ne tulozzuk a bajt. Hisz lesz más nő is kéznél. Akármelyik eljászhatja azt a szerepet. — A felvoulás köz alatt könnyen elintézheti.

Nő van, az igaz, elég; de egyik sem fér bele Anita jelmezébe. Tündér termete van a gonosznak.

— Nos akkor törüljük a jelenetet.
— Magam is gondoltam erre. De botrány lesz oda lenni. A földszinten van vagy husz ember, ki minden este egyenesen csak azért a négyesért jön.

reczen, Rncz Gusztáv Kolozsvár, Molnár Dániel H. Bözörmény, Vágó József Losoncz, Rusznák Pál Debreczen, Puffer József M.-sziget, Csizsár István Debreczen, Tóth Lajos Debreczen, Csörök Antal Debreczen, Komáromi Károly Szatmár, Pituszka Mihály Debreczen.

II. CSOPORT.

Házi iparczikkek kiállítására:

A. Kiváló ügyesség, versenyképesség, műizlés és haladás által következők tüntek ki; és így díszokmányokkal jutalmazandók; Tankó Sándor Henczida szalma-kalapokért, k. járásbírói díjra Kiszajlás.

B. Kiváló ügyességet, versenyképességet és műizlést tanúsítottak a következők: és dícsérő okmányokkal jutalmazandók: Kiss Zuzsanna H. Nánás kir. ügyészfélyi fegyenczek. Debr. Orel Lajos N. Szeben.

C. Kiváló ügyességet műizlést és haladást tanúsítottak a következők: és dícsérő okmányokkal jutalmazandók: Sthál Géza Debreczen, movena Q. S. Sz.-fehérvár.

D. Kiváló ügyességet és versenyképességet tanúsítottak a dícsérő okmányokkal jutalmazandók, Szalai Istvánné Debreczen. Mirkó Gáborné. H.-Nánás. Kiss Márta H. Bözörmény. Tóth Imre tanító N.-Várad.

E. Kiváló ügyességet s műizlést tanúsítottak és dícsérő okmányokkal jutalmazandók: Gondóc Benedek B.-Gyula, Rácz József Hadház, Győrös Mihály Hadház.

F. Kiváló ügyességet tanúsítottak és elismerő okmányokkal jutalmazandók: Berger Jenő Debreczen, Friedner Adolf Veszprém, Göttbaum Nepomuk Keszthely, Bertalan Gyula Veszprém. — Összesen 7 db díszokmány, 12 db. dícsérő okmány, 4 db. elismerő okmány.

A fent elő nem sorolt kiállítók művei a bíráló csoport bizottság jegyzőkönyvében foglalt indokból kitüntethetők nem lévén, a kiállítási szabályai értelmében egyszerű emléklappal látandók el.

A kiállított női munkák.

A) Kiváló ügyesség, versenyképesség és műizléssel következők tüntek ki és így díszokmányokkal jutalmazandók:

Molnár Mária Debreczen, Molnár Róza Debreczen, R. Kath. iskola növendékei Debreczen, Filótás Irén Debreczen, Tóth Lajosné Debreczen, Nőegylet Nagybánya, Sipos és Társa Kassa, Molnár Janka Debreczen. Összesen 10 díszokmány.

B) Izlés és figyelemre méltó kézi munkákért a következők dícsérő okmányokkal jutalmazandók:

Molnár Lukácsné Debreczen, Friedmann Mórné Debreczen, Beczner Jánosné Debreczen, Veinberger Adolfné Debreczen, Gonda Juliska Debreczen, Csonka Iona Debreczen, Csonka Erzsébet Debreczen, Kapéczy Pálné Debreczen, Zavilla Jolán Debreczen, Zavilla Anna Debreczen, Hírsi Julia Debreczen, Olasz Miklósné Debreczen, Benkő Mariska Debreczen, Merstetel Julia Zombor, Szalai Istvánné Debreczen, Varga Gabriella Debreczen, Erdősi nővérek Debreczen, Fraviczki Gabriella B.-Ujfalu, Sallai Mariska H.-Nánás, Müller Szereka Debreczen, Leitner Ernesztina V.-Percs, Lengyel Ida Debreczen, Ernést Klára Debreczen, Glasser Regina Miskolcz, Erdősi Lilla Debreczen, Bogdanovics Sándorné Debreczen, Dadai Róza Debreczen, Gáspár Irma Marosvásárhely, Kemény Mariska Debreczen, Koncz Gabriella Debreczen, Győri Róza Debreczen, Fodor Miklósné Debreczen, Antal Anna Debreczen, Eördögh Julia Szeged, Dicsőfi Róza Szeged, Somlyai Mihályné Szeged. Összesen 36 dícsérő okmány.

C) Szorgalommal készített munkákért a következők elismerő okmányokkal jutalmazandók:

Szabó Erzsébet Debreczen, Tamássy Erzsike Debreczen, Kállay Istvánné Debreczen, Izépi Beláné Debreczen, Barothi Istvánné Debreczen, Szabó Julia Debreczen, Tóth Jánosné Debreczen, Jedlőczy Róza Debreczen, Mezei Gizella Debreczen, Klóssa Ilnona Debreczen, Szűcs Juliánna Debreczen, Klein Róza Debreczen, Pataki Juliánna Debreczen, Fried Ida Debreczen, Olányi Róza Debreczen, Veidner Róza Debreczen, Fried Emilia Debreczen, Szombathi Ida Debreczen, Pásztor Mariska Debreczen, Filler Lajosné Debreczen, Medgyesi Mariska Debreczen, Keller Ferencné Debreczen, Kameier Gyuláné Debreczen, Molnár Sára Debreczen, Nyilas Juliánna Debreczen, Aalla Mariska Debreczen, Neuman Karolin Debreczen, Tóth Mária Debreczen, Leopold Janka Debreczen, Szabó Amália Debreczen, László Eszter Debreczen, Kulesár Erzsébet Debreczen, Neumann Etel Debreczen, Jog Ida Debreczen, Márton Karolina Debreczen, Savih Teréz Debreczen, Papp Iona Debreczen, Szabó Teréz Debreczen, Jámor Róza Debreczen, Kovács Józsefné Debreczen, Mendelovics Izabella Debreczen, Mendelovics Hermin Debreczen, Veidner Vilma Debreczen, Thalvieser Alajosné Debreczen, Tepecs Jánosné Debreczen, Mikó Mariska Debreczen, Valtz Berta Debreczen, Győri Zauszika Debreczen, Saul Mária Debreczen, Nyeste Matild Debreczen, Nyeste Teréz Debreczen, Geiger Iona Debreczen, Ujvári Irma Debreczen, Ujvári Ida Debreczen, Sánta Georgina Debreczen, Farkas Jenőné Debreczen. Összesen 56 emlék-okmány.

D) Szegedi József kolozsvári köztűzítő tanoncjai az általuk készített és kiállított arany- és versenypézes köztűzítő cikkekért kitüntetésrel jutalmazandók.

III. CSOPORT.

Festő, rajz- és írásbeli munkálatok.

A) Jó módszer, műizlés és szép haladás által következők tüntek ki és így díszokmányokkal jutalmazandók:

Iparrajztanoda növendékei Debreczen, Krisztiani Alajos, Ipartársulat szakrajziskola növendékei Arad, Iparrajztanoda növendékei Szeged, Arleth Ferencz Szeged, Királyi rézköb növendékei Felső Bánya, Kosztinok Gyula Debreczen, Báthori Vilma Debreczen, Gottlieb Ferencz Debreczen, Gorove Miksa Debreczen, Kiss Endre H.-Bözörmény, Főreiskola növendékei Debreczen. — Összesen 12 díszokmány.

B. Dícsérő oklevéllel jutalmazandók a következők:

Fametszeti műhely növendékei R.-Szombat, Honich Arad, Nemes Iona Debreczen, Beketes Etelka N.-Bánya, Kovács János N.-Bánya, Kósa Lajos N.-Bánya, Kiss Ferencz Debreczen, Erdősi Regina Debreczen, Erdősi Iona, Örvényi Ottó. — Összesen 10 darab dícsérő okmány.

C. Elismerő okmányokkal jutalmazandók: Iparrajziskola tanoncjai B.-Gyarmat, Fáy Márkné Debreczen, Kepes László Debreczen, Fertő Imre Debreczen, Poroszlai Albert Hadház, Jesek Mihály Kolozsvár. — Összesen 6 elismerő okmány.

D. A következő iparos segédek és tanoncok aranyéremmel jutalmazandók:

Arleth Ödön, Karsai János, Auer Soma, Gerbe Lajos Debreczen, Balogh József Debreczen, Csánki József Debreczen. — Összesen 6 db aranyérem.

E) Ezüst éremmel jutalmazandók:

Nigrényi Lajos Szeged, Auer Jakab, Szabó Kálmán, Böhr Gyula, Zombor Lajos, Hirschfeld Lajos, Fularsz Sándor. — Összesen 7 db ezüst érem.

F) Bronzéremmel jutalmazandók: Bertalan Gyula, Karacs Gyula Debreczen, Lajosi László, Biber Ágost, Horváth Jenő, Fűther Imre, Tanszék Henrik, Tar Lajos, K. Karacs Gyula Debreczen, Rogenbacher József, Biró Lajos, Tóth Lajos, Tóczik Sándor, Rakottai János. — Összesen: 14 bronzérem.

A fentebb felsorolt kiállítók művei a bíráló csoport bizottság jegyzőkönyvében foglalt indokból kitüntethetők nem lévén, a kiállítási szabályai értelmében egyszerű emléklappal látandók el.

A fentebb felsorolt kiállítók művei a bíráló csoport bizottság jegyzőkönyvében foglalt indokból kitüntethetők nem lévén, a kiállítási szabályai értelmében egyszerű emléklappal látandók el.

A fentebb felsorolt kiállítók művei a bíráló csoport bizottság jegyzőkönyvében foglalt indokból kitüntethetők nem lévén, a kiállítási szabályai értelmében egyszerű emléklappal látandók el.

A fentebb felsorolt kiállítók művei a bíráló csoport bizottság jegyzőkönyvében foglalt indokból kitüntethetők nem lévén, a kiállítási szabályai értelmében egyszerű emléklappal látandók el.

A fentebb felsorolt kiállítók művei a bíráló csoport bizottság jegyzőkönyvében foglalt indokból kitüntethetők nem lévén, a kiállítási szabályai értelmében egyszerű emléklappal látandók el.

A fentebb felsorolt kiállítók művei a bíráló csoport bizottság jegyzőkönyvében foglalt indokból kitüntethetők nem lévén, a kiállítási szabályai értelmében egyszerű emléklappal látandók el.

A fentebb felsorolt kiállítók művei a bíráló csoport bizottság jegyzőkönyvében foglalt indokból kitüntethetők nem lévén, a kiállítási szabályai értelmében egyszerű emléklappal látandók el.

A fentebb felsorolt kiállítók művei a bíráló csoport bizottság jegyzőkönyvében foglalt indokból kitüntethetők nem lévén, a kiállítási szabályai értelmében egyszerű emléklappal látandók el.

A fentebb felsorolt kiállítók művei a bíráló csoport bizottság jegyzőkönyvében foglalt indokból kitüntethetők nem lévén, a kiállítási szabályai értelmében egyszerű emléklappal látandók el.

A fentebb felsorolt kiállítók művei a bíráló csoport bizottság jegyzőkönyvében foglalt indokból kitüntethetők nem lévén, a kiállítási szabályai értelmében egyszerű emléklappal látandók el.

A fentebb felsorolt kiállítók művei a bíráló csoport bizottság jegyzőkönyvében foglalt indokból kitüntethetők nem lévén, a kiállítási szabályai értelmében egyszerű emléklappal látandók el.

A fentebb felsorolt kiállítók művei a bíráló csoport bizottság jegyzőkönyvében foglalt indokból kitüntethetők nem lévén, a kiállítási szabályai értelmében egyszerű emléklappal látandók el.

A fentebb felsorolt kiállítók művei a bíráló csoport bizottság jegyzőkönyvében foglalt indokból kitüntethetők nem lévén, a kiállítási szabályai értelmében egyszerű emléklappal látandók el.

A fentebb felsorolt kiállítók művei a bíráló csoport bizottság jegyzőkönyvében foglalt indokból kitüntethetők nem lévén, a kiállítási szabályai értelmében egyszerű emléklappal látandók el.

A fentebb felsorolt kiállítók művei a bíráló csoport bizottság jegyzőkönyvében foglalt indokból kitüntethetők nem lévén, a kiállítási szabályai értelmében egyszerű emléklappal látandók el.

IV. CSOPORT.

Önálló iparosoknak kiállítására.

A) Kiállított műveiknél kiváló ügyességet, versenyképességet, műizlést és haladást tanúsítottak és így díszokmányokkal jutalmazandók:

Rugyanta bélyegző-gyár Budapest, Péter Ferencz Székely-Keresztur, Láng Mihály Budapest, Fischer Vilma Kolozsvár, zsbóki márványgyár Kolozsvárt, Lédeczi Sándor Budapest, Nigrényi Pál Szeged, István gőzmalomtársulat Debreczen.

a) Kiváló ügyességet, versenyképességet és műizlést tanúsítottak szintén díszokmányokkal jutalmazandók:

Liteczky Pál N.-Károly, Duhonyi János Kolozsvárt, Konrad János Debreczen, Nagy András Debreczen, Daday József Nagyvárad, Simacek Ferencz Debreczen, Balog György Debreczen, Voszka Ferencz Nagyvárad, Veidner József Debreczen, Jobbágy József Debreczen, Tarcsay Lajos Debreczen, Lőrincskál László Debreczen, Schleicher Pál Losoncz, Magyar Károly Debreczen, Risz Henrich Debreczen, Chisnovizi vasöntőde Debreczen, Fazekas József Debreczen, Boros Sándor Debreczen.

b) Kiváló ügyességet, versenyképességet és haladást tanúsítottak; szintén díszokmányokkal jutalmazandók:

Leszik Miksa Miskolcz, Böhn Farkas fia Budapest, Richter C. V. Szeged, Borsányi Viktor Debreczen, Ujvári György Debreczen.

c) Kiváló ügyességet, műizlést és haladást tanúsítottak, szintén díszokmányokkal jutalmazandók:

Masófszky Gusztáv Debreczen, Kerégyártó József Debreczen.

B) Kiállított műveiknél kiváló ügyességet és versenyképességet tanúsítottak következők és így dícsérő okmányokkal jutalmazandók:

Kausz József és fia Kaposvárt, Szilágyi József Debreczen, Voltastaju Simon Nagyvárad, Kulcár Károly Miskolcz, Falk és Gyutman Budapest, Varga Károly Nagyvárad, Szécsi István B.-Ujváros, Peták János Vácson, Lévai Ferencz F.-Bánya, Bigoni János Debreczen, Breccner Ernő N.-Kikinda, Mayer Ignác Debreczen, Major Istvánné Debreczen, Némethi Istvánné Debreczen, Péntek Istvánné Debreczen, Boscetti József Debreczen, Nemes Kálmán Debreczen, Fehér Hermann Debreczen, Szvoboda József Debreczen, Vickert Vilmos Debreczen, Stern Mór Nyitra, Szabó István Debreczen, Benkő István Veszprém, Schvarcz Sámuel Homonna, Páyer József Debreczen, Molnár Imre Gyomán, Tóth István Szatmár, Baksa Ödön Ócsod, Szabady József Nagyenyed, Juhász Imre H.-Bözörmény, Buszka István Debreczen, Orbán József Kolozsvárt, Kun József Debreczen, Hemel Sámuel Debreczen, Lorber Sándor Beregszász, Frimmer József Homonna, Veseli József Sz.-Fehérvár, Kohn Adolf Debreczen, Burger Adolf S.-A.-Ujhely.

bb) Kiváló ügyességet és műizlést tanúsítottak, szintén dícsérő okmányokkal jutalmazandók:

Boldog Kálmán Debreczen, Kovács József M.-Bánya, Prileczky István Szolnok, Czahn Ferenc M. Ujvár, Soltész István Losoncz, Pauliner Károly M.-Sziget, Borsova József Debreczen, Szabó Sándor Kolozsvár, Arkai Sándor Budapest, Lipták Lajos Veszprém, Matusk József Kolozsvár, Maier Ferenc Debreczen, Réguia Antal Rozsnyó, Kleinfeller Károly Debreczen, Csallai Károly Ersek Ujvár, Kaukál János T.-Füred.

cc) Kiváló ügyességet és haladást tanúsítottak, szintén dícsérő okmányokkal jutalmazandók:

— Ödön a sor, kisasszony, ödön a sor!
— Jaj istenem, szót, elfog a félelem; nem merek, nem merek!
Ugy kelle taszítani a szinpadra. De mikor odajutott, visszanyerte merészségét, fölépésbeli biztosságát. A párbeszédben s a dalban kielégítő volt. A négyesben még plane rendkívül. Valami olyast tánczolt, ami hallatlan volt addig, tüzzel, keccsel. A terem el volt ragadtatva. Csak Brunette kisasszony tiltakozott magartatása által. Ő nem tánczolt a négyesben, csak sétat, mint valami hercegnéasszony. S a szobaleánynak négyesre kelle el tánczolni szólóját.

Kipirulva, elfuladva, nem birta tovább, jött ki a szinről. Körülvették, szerencsét kívántak neki.

— Nagyon jól ment! kitűnően ment! szólta hozzá.

— S tudják, felelt ő, mi osztalta el félelmemet a hozta vissza jó kedvemet... Megismertem az első emeleten asszonyom egyik... látogatóját! S ő is ráim ismert. Olyan arczat vágott, de olya, hogy majd hangos kacajra fakadtam. De végül, mikor befejeztem a tánczot, szerfölött meg volt elégedve. Tapost, s ugy kiabált: „Ujra! újra!” Fogadok, hogy ez az, ha holnap ajtót nyitok neki, mindenféle ostobaságokat fog fülembé sugdosni.

Az igazgatónak azonban komolyan meglepte a lány sikere; közeledett hozzá s oldal vonta: — Ön nagyon kedves volt; ha akarja, nálunk maradhat. E szerepet önnél hagyom.

— Urnóm szerepét! Isten mentem. En becsületes lány vagyok. Visszaadom neki, A

mit tettem, szívességgel bementem ön iránt, s ur-nónek akartam velem megmenteni kétszáz frankot. A színházi élet nem nekem való. Nagyon hóbortos világ ez... Latom asszonyommal. Nem; nekem az a szándék, hogy férjhez megyek az elsőmeleti komornyikhoz, s a mint én tudom, az nem szereti a színházi népséget.

S e mondasára büszkén eltávozott. Mikor másnap Anita beállított, a rendező azzal fogadta: — Pompás leány az a maga szobaleánya. Ugyan nagy bajba jutottunk volna nélküle! Mit adott neki érte?

— Kifizettem a bérét s elkergettem, — felelt Anita. A szemtelen! El merke játszani az én szerepemet!

— S jobban mint te! szájkodott a két baba.

A két baba irtózatosan összevesszett. Hajba kaptak volna, ha a rendező szét nem választja őket.

— Hagyják már abba! — szót a két nőhöz. Anita, ön még újra ideggörcsöt kap, pedig most már nincs meg a szobalánya, a ki segíthetne!

Ifjúságom emlékei, a boulevard du Temple régi darabjai, a Foies-dramatiques s a Delassement-Comiques színpalái, köztetek s a jelen közt álló húsz esztendő van immár.

S irgalmas egek, mi történt velem? Azt hittem, eibeszélem e kis történetet harminc sorban. S toliam csak járt, csak járt. A kis történetből majd öt száz sor lett s egészben egy rengeteg hosszú tárcza. . . . Többször azonban nem fog ez megosni. Vigyék el s bosszúsának meg.

U. I.

— Ön nagyon kedves volt; ha akarja, nálunk maradhat. E szerepet önnél hagyom.

— Urnóm szerepét! Isten mentem. En becsületes lány vagyok. Visszaadom neki, A

mit tettem, szívességgel bementem ön iránt, s ur-nónek akartam velem megmenteni kétszáz frankot. A színházi élet nem nekem való. Nagyon hóbortos világ ez... Latom asszonyommal. Nem; nekem az a szándék, hogy férjhez megyek az elsőmeleti komornyikhoz, s a mint én tudom, az nem szereti a színházi népséget.

S e mondasára büszkén eltávozott. Mikor másnap Anita beállított, a rendező azzal fogadta: — Pompás leány az a maga szobaleánya. Ugyan nagy bajba jutottunk volna nélküle! Mit adott neki érte?

— Kifizettem a bérét s elkergettem, — felelt Anita. A szemtelen! El merke játszani az én szerepemet!

Nenencsek Jakab Nagyvárad, Tamássy Károly Debreczen, Tóth Ferencz Debreczen, Medgyesi Gábor Debreczen, Back Gyula Mágocs.

C) Kiváló ügyességet tanúsítottak műveiknél a következők és így elismerő okmányokkal jutalmazandók:

Vági Sámuel Debreczen, Szálkay Gyula M.-Szalka, Ványi Gábor Feled, Oláh János H.-Bözörmény, Szvoboda János Vercse, Fájnis János B.-Pest, Megner Manó B.-Osabe, Tóth József Szatmár, Szilágyi Mihály Debreczen, Kovács Ferencz Gy.-Fehérvár, Serecs Mihály Debreczen, Bizán Dávid Debreczen, Barabás Menyhért Nagyvárad, Vitkó Gusztáv Szeged, Svatos Ignác Debreczen, Kecskés János Debreczen.

D) Ezen csoportban kiállított, kik a fenebbi fejezetekben elősorolva nincsenek, oly tárgyakat és műveket állítottak ki, melyek vagy a szabályok értelmében megbíráhatók nem voltak, vagy műbecs hiánya miatt kitüntetésre nem érdemesíthettek, mely körülmény a bíráló csoport bizottság jegyzőkönyvében kitüntetve van, egyedül emléklappal látandók el.

V. CSOPORT.

A bíráló bizottság 1881. aug. 25-én teljes gyűlésében hozott határozata értelmében kitüntendők:

Mindazon testületek, intézetek és egyletek, melyek a debreczeni iparos ifjúság és iparos ifjúság önképző- és betegsegélyező-egylete által a folyó évben rendezett ipar-műkiállítás létesítésére nézve erkölcsi vagy anyagi támogatásokkal közreműködtek, nekik megkülönböztető okmányokkal kitüntetendők: u. m.

Szab. kir. Debreczen város törvényhatósága, a ref. collegium, a kir. földm. ipar- és kereskedelmi miniszterium, az orsz. magyar iparegylet, a magyar tud. akademia, a párisi magyar egylet, a debreczeni iparosok vándorgyűlésén képviselve volt egyletek és társulatok és hatóságok, melyeknek névsora a kiállítás végrehajtó bizottsága által összeállítandók, a kiállítás elnöksége és tisztikara, a kiállítás végrehajtó bizottságának tagjai.

Kelt Debreczen, 1881. aug. 27-én. A bíráló bizottság teljes ülésének határozatából és felhatalmazásából kiadott.

A határsértés ügye.

Az erdélyi határsértést vizsgáló bizottság, mint a „W. Alg. Zeitung” írja, constatálta, hogy határsértés követett el, de nem jelentékeny. A vizsgálatból kiderült ugyanis, hogy néhány paraszt (milicz-katonák is voltak közöttük) két határjezőt kurót kidöntött, azután fakat vágott ki, a füvet barmokkal lelegeitette, és hogy eltitkolja mindezt, a két kurót beljebb Erdélyben akarta elhelyezni. Ekkor tetten kaptak az illetők és elfutottak, mielőtt végrehajtották volna szándékukat. A egész inkább rakoncátlanlás, mintsem határsértés. Az okozott kár nem jelentékeny.

Ugyanez ügyben a „P. Loyd”-nak Bukarestből a következőket írják:

A román kormány hivatalos lapjai [teljesen hallgatnak azon tényről, hogy az új határállomás felállításához már megkezdett a román műszaki csapatok által végzett földmunkálatok osztrák-magyar csapatok által fegyveres erőhatárral lettek félbeszakítva. Az egész esemény megtörtént azon jellemezhetlen könnyelműségben leli magyarkozást, melylyel a román katonai parancsnokság a katonai határállomások szervezését elrendelte, anélkül, hogy előbb meggyőződést szerzett volna magának arról, hogy az illető határterület Románia tulajdonát képezi-e.

A „Nemere” f. hó 28-iki számában pedig ezt írja ez eseményről:

„A határsérelm ügyében Háromszékbe kiküldött vegyes bizottság bevégezta munkálatait. A bizottságba magyar részről részt vet-

mit tettem, szívességgel bementem ön iránt, s ur-nónek akartam velem megmenteni kétszáz frankot. A színházi élet nem nekem való. Nagyon hóbortos világ ez... Latom asszonyommal. Nem; nekem az a szándék, hogy férjhez megyek az elsőmeleti komornyikhoz, s a mint én tudom, az nem szereti a színházi népséget.

S e mondasára büszkén eltávozott. Mikor másnap Anita beállított, a rendező azzal fogadta: — Pompás leány az a maga szobaleánya. Ugyan nagy bajba jutottunk volna nélküle! Mit adott neki érte?

— Kifizettem a bérét s elkergettem, — felelt Anita. A szemtelen! El merke játszani az én szerepemet!

— S jobban mint te! szájkodott a két baba.

A két baba irtózatosan összevesszett. Hajba kaptak volna, ha a rendező szét nem választja őket.

— Hagyják már abba! — szót a két nőhöz. Anita, ön még újra ideggörcsöt kap, pedig most már nincs meg a szobalánya, a ki segíthetne!

Ifjúságom emlékei, a boulevard du Temple régi darabjai, a Foies-dramatiques s a Delassement-Comiques színpalái, köztetek s a jelen közt álló húsz esztendő van immár.

S irgalmas egek, mi történt velem? Azt hittem, eibeszélem e kis történetet harminc sorban. S toliam csak járt, csak járt. A kis történetből majd öt száz sor lett s egészben egy rengeteg hosszú tárcza. . . . Többször azonban nem fog ez megosni. Vigyék el s bosszúsának meg.

U. I.

— Ön nagyon kedves volt; ha akarja, nálunk maradhat. E szerepet önnél hagyom.

— Urnóm szerepét! Isten mentem. En becsületes lány vagyok. Visszaadom neki, A

mit tettem, szívességgel bementem ön iránt, s ur-nónek akartam velem megmenteni kétszáz frankot. A színházi élet nem nekem való. Nagyon hóbortos világ ez... Latom asszonyommal. Nem; nekem az a szándék, hogy férjhez megyek az elsőmeleti komornyikhoz, s a mint én tudom, az nem szereti a színházi népséget.

S e mondasára büszkén eltávozott. Mikor másnap Anita beállított, a rendező azzal fogadta: — Pompás leány az a maga szobaleánya. Ugyan nagy bajba jutottunk volna nélküle! Mit adott neki érte?

— Kifizettem a bérét s elkergettem, — felelt Anita. A szemtelen! El merke játszani az én szerepemet!

— S jobban mint te! szájkodott a két baba.

A két baba irtózatosan összevesszett. Hajba kaptak volna, ha a rendező szét nem választja őket.

— Hagyják már abba! — szót a két nőhöz. Anita, ön még újra ideggörcsöt kap, pedig most már nincs meg a szobalánya, a ki segíthetne!

Ifjúságom emlékei, a boulevard du Temple régi darabjai, a Foies-dramatiques s a Delassement-Comiques színpalái, köztetek s a jelen közt álló húsz esztendő van immár.

S irgalmas egek, mi történt velem? Azt hittem, eibeszélem e kis történetet harminc sorban. S toliam csak járt, csak járt. A kis történetből majd öt száz sor lett s egészben egy rengeteg hosszú tárcza. . . . Többször azonban nem fog ez megosni. Vigyék el s bosszúsának meg.

U. I.

— Ön nagyon kedves volt; ha akarja, nálunk maradhat. E szerepet önnél hagyom.

— Urnóm szerepét! Isten mentem. En becsületes lány vagyok. Visszaadom neki, A

mit tettem, szívességgel bementem ön iránt, s ur-nónek akartam velem megmenteni kétszáz frankot. A színházi élet nem nekem való. Nagyon hóbortos világ ez... Latom asszonyommal. Nem; nekem az a szándék, hogy férjhez megyek az elsőmeleti komornyikhoz, s a mint én tudom, az nem szereti a színházi népséget.

S e mondasára büszkén eltávozott. Mikor másnap Anita beállított, a rendező azzal fogadta: — Pompás leány az a maga szobaleánya. Ugyan nagy bajba jutottunk volna nélküle! Mit adott neki érte?

— Kifizettem a bérét s elkergettem, — felelt Anita. A szemtelen! El merke játszani az én szerepemet!

— S jobban mint te! szájkodott a két baba.

A két baba irtózatosan összevesszett. Hajba kaptak volna, ha a rendező szét nem választja őket.

tek: Bé Apor Gábor románok ról 1792 állítottak hostak e den hely okmányt a magya török n kiállított által alá szerint t társérelm many al

mint An viseli ki ton emel lálták ve ták, hog kell tenr végett. l elnök

